

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία

(Επιλογή και πρόσθετες σκέψεις)

Σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς για την πνευματική ιδιοκτησία (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου), απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του συγγραφικού έργου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κλπ.) χωρίς προηγούμενη άδεια του δημιουργού. Για τα συγκεκριμένα αποσπάσματα και τις περιλήψεις, ο δημιουργός δεν απαιτεί να ζητηθεί γραπτή άδεια για την αντιγραφή, την αναδημοσίευση, τη μετάφραση και για την εκτύπωση αυτών, υπό το σαφή όρο να γίνεται υπόδειξη της πηγής και του δημιουργού και μη κερδοσκοπική χρήση.

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr, info@kosmologia.gr

Τηλ.: +30 210 4811373 Κιv. +30 6932 77 33 73

Web site : <http://www.kosmologia.gr>

Δεν είναι η ποινή του θανάτου στους αδίστακτους δολοφόνους που θα μας κάνει λιγότερο πολιτισμένους. Θάνατος μόνο στους αδίστακτους δολοφόνους !

Δεν υπάρχει πιο καταστροφική πράξη απέναντι σε ένα άνθρωπο, από το να του αφαιρέσουμε τη ζωή. Η δολοφονία είναι μια αδικία που ξεχωρίζει από όλες τις άλλες και χρειάζεται ιδιαίτερα σκληρή αντιμετώπιση, είτε γίνεται σε καιρό ειρήνης είτε σε πόλεμο. Η ποινή ή η τιμωρία για τέτοια πράξη δεν μπορεί να πλησιάζει ή να μοιάζει με την ποινή σε κάποιο άλλο αδίκημα ή έγκλημα. Με την ποινή του θανάτου στους αδίστακτους δολοφόνους, η κοινωνία δεν εξισώνεται με ένα δολοφόνο. Διότι η θανατική ποινή δεν επιβάλλεται σε ένα τυχαίο, καλόψυχο και μετανιωμένο πρόσωπο, αλλά σε ένα δολοφόνο, που σκότωσε απρόκλητα, χωρίς ίχνος κατανόησης στις παρακλήσεις του θύματος και ο οποίος ίσως να πιστεύει ότι έγινε ήρωας ή φοβερός και ότι ήταν πιο έξυπνος από το θύμα του. Επίσης, η ποινή δεν επιβάλλεται με τις προθέσεις και με τις σκέψεις ενός δολοφόνου, για να αποσπάσουμε περιουσία, για επιβεβαίωση του “εγώ” και με την απόλαυση ενός τρελού. Επιβάλλεται για να απαγορεύσουμε στο δολοφόνο να απολαύσει τη ζωή του, ενώ το θύμα του τη στερήθηκε ανεπανόρθωτα, ανυπολόγιστα και τόσο άδικα. Το ενδεχόμενο λάθους για την θανατική καταδίκη είναι απίθανο, όταν οι μάρτυρες επιβεβαιώνουν υπεύθυνα, όταν όλα τα ευρήματα συγκλίνουν και αποκαλύπτουν περισσότερες πληροφορίες για τη δράση του δολοφόνου και όταν ο ίδιος ο δολοφόνος δεν μπορεί να διαψεύσει τη δολοφονική πράξη του, χωρίς να βγάλει αυτός εμάς τρελούς. Έτσι η εγκληματικότητα ίσως δεν μειώνεται, αλλά η δολοφονική δράση και το έργο των ηθικών αυτουργών αποθαρρύνονται περισσότερο, και τέτοιοι υπάρχουν πολλοί γύρω μας και σε υπεύθυνες θέσεις και πέρα από κάθε υποψία. ΔΕΝ προτείνεται η θανατική ποινή σε ηθικό αυτουργό, διότι έτσι μπορεί να γίνει πολιτική εκμετάλλευση και είναι εύκολο να ενοχοποιηθεί οποιοσδήποτε και αυτός κάπως να συσχετιστεί με κάποιο θάνατο.

Ξέρεις πόσες ανθρώπινες ζωές χάνονται κάθε ώρα από αμέλεια, από δυστηχήματα, από λάθη, από πειράματα... από ανευθυνότητα; Κι εσύ κόλλησες εκεί να σώσεις τον αδίστακτο δολοφόνο! Γιατί άραγε! Τι κρύβει αυτή η υπερ-

βολική "ανθρωπιά" σου; Τόσο καλός άνθρωπος είσαι και βοηθάς πολλούς που έχουν ανάγκη; Τι κρύβεται από την επιμονή σου να φανείς "πολιτισμένος"; Μάλλον εσύ είσαι καλόψυχος και δεν μπορούσες ούτε να φαντασθείς, ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν θα λυπηθούν ένα ανυπεράσπιστο πλάσμα και αντιθέτως, εκμεταλλεύονται την αδυναμία του για να ληστέψουν, για να βιάσουν και μετά να του κλείσουν για πάντα το στόμα! Φαντάσου να συναντήσεις το δολοφόνο και εσύ να πιστεύεις, ότι με την καλή συμπεριφορά σου και με τις παρακλήσεις σου θα σε λυπηθεί! Μάλλον δεν έχεις δει να διασκεδάζουν με το βασανισμό ανθρώπων, και τόσο περισσότερο όσο εσύ θα δείχνεις καλόψυχος! Σίγουρα πολλά ζητήματα εμπλέκονται και το κοινωνικό περιβάλλον δεν στέλνει καλά μηνύματα. Όμως, δεν θα αφήσουμε το φυσικό αυτουργό να γλιτώσει, επειδή η κοινωνία έχει τις αδυναμίες της. Όλοι έχουμε λόγους για να γίνουμε κακοί, ακόμα και για να σκοτώσουμε. Αλλά σκεφτόμαστε λογικά, ελέγχουμε και "διορθώνουμε" τα συναισθήματά μας, αισθανόμαστε ανήμποροι κλπ. Ο φυσικός αυτουργός, που έχει μελετήσει και επιχειρήσει για να σκοτώσει, μπορούσε να ακυρώσει την αιμοβόρα "επιχειρησή" του. Αλλά και αν δεν μπορούσε, δεν θα τον αφήσουμε έτσι. Ένας άνθρωπος λιγότερος στην κοινωνία και μάλιστα τέτοιος άνθρωπος, είναι μια ασήμαντη "δυστυχία" μέσα στο γήινο κόσμο!

Είναι εύκολο να γίνει ένα φονικό σε μια κακή συγκυρία και από μια φυσιολογική έξαρση του θυμού. Χρειάζεται κατανόηση και βοήθεια σε ορισμένες περιπτώσεις. Όμως, πέρα από τις θεωρητικές σκέψεις, δεν μπορούμε να λυπηθούμε τον αδίστακτο δολοφόνο και δεν αντέχουμε το χαμό ανύποπτων, φιλήσυχων και αθώων ανθρώπων, όπως και τη θλίψη των αγαπημένων τους προσώπων. Χάνουν τη ζωή τους, έτσι από την κακή τύχη τους να συναντήσουν τον αδίστακτο δολοφόνο, ο οποίος μπορεί να αισθάνεται και ικανοποίηση για τη δύναμή του! Είναι κακό να θέλουμε να εκδικηθούμε ένα τέτοιο αδίστακτο δολοφόνο; Δεν είναι κακό να μην αισθανόμαστε τον πόνο και την οργή των αγαπημένων προσώπων του θύματος; Μήπως πρέπει να τύχει η δολοφονία σε δικό μας αγαπημένο πρόσωπο για να νιώσουμε έτσι εγωιστικά την τραγωδία; Όταν κάποιος σκοτώνει και βασανίζει ξέρετε πώς αισθάνεται; Αισθάνεται ότι θα γλιτώσει, ότι κανένας δεν θα ανακαλύψει το φόνο του, ότι είναι "μάγκας" και έξυπνος, ότι το θύμα είναι άξιο της τύχης του και καλά να πάθει, ότι για τη δική του απόλαυση δεν μετράει ο θάνατος του άλλου. Μετά εμείς του απαντούμε, ότι δεν θα γίνουμε τέρατα σαν αυτόν και θα τον αφή-

σουμε να ζήσει. Όμως εμείς δεν θα σκοτώσουμε έναν αθώο άνθρωπο. Θα σκοτώσουμε ένα ανθρώπινο κτήνος, που αφαιρεί ζωές με δόλο και με την αίσθηση του παντοδύναμου. ΜΕ ΚΑΜΙΑ ΘΕΩΡΙΑ δεν θα επανέλθει πίσω η ζωή που χάθηκε άδικα και προκλητικά από έναν αδίστακτο δολοφόνο. Γιατί να εξαντλήσουμε την κατανόηση και την καλοσύνη μας στον αδίστακτο δολοφόνο; Υπάρχουν άπειρες άλλες ευκαιρίες για να δείξουμε πόσο ανώτεροι και πολιτισμένοι είμαστε! Αφήστε μας να δείξουμε την οργή μας στον αδίστακτο δολοφόνο και να γίνουμε κακοί και απολίτιστοι εκεί που χρειάζεται πριν από κάθε άλλη περίπτωση!

Από τα πρώτα και τα πιο γρήγορα που χρειάζεται μια κοινωνία για να ζήσουν οι άνθρωποι πιο ευτυχισμένοι είναι να σταματήσουν να σκοτώνουν ο ένας τον άλλο. Πριν αναπτυχθούν θεωρίες και πριν εκπονηθούν σχέδια δράσης και συνεργασίας, χρειάζεται να ξεκινήσουμε με μερικές παραδοχές. Μια από τις πρώτες είναι αυτή. Οι αδίστακτοι δολοφόνοι, που προετοιμάζουν τη δολοφονία τους ή την επιτυγχάνουν εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία του θύματος και την ευκαιρία όπως την αντιλαμβάνονται, δεν πρέπει να έχουν καμία θέση μέσα στην κοινωνία. Η ηθική ελαστικότητα, και η επίδειξη ανωτερότητας ενθαρρύνουν για τέτοιες συμπεριφορές. Οποιοσδήποτε μπορεί να γίνει δολοφόνος για δικούς του προσωπικούς λόγους, με την αιτιολογία ότι είχε μια αδυναμία ή ότι προκλήθηκε από το θύμα. Το κυριότερο, μερικοί μπορούν να δολοφονήσουν ως μέλη μιας συμμορίας και ως συνεργάτες, με τη λογική του τιμωρού, του επαναστάτη και σε καιρούς με εχθροπραξίες. Όλοι αυτοί οι αδίστακτοι δολοφόνοι, που δεν υπολογίζουν την ανθρώπινη ζωή και μπορούν εύκολα να την αφαιρέσουν για να εξυπηρετήσουν τα προσωπικά ή ομαδικά τους σχέδια, όλοι αυτοί πρέπει να λάβουν το μήνυμα ότι αξίζουν τη θανατική ποινή. Καμία ανοχή και καμία ευκαιρία για να διορθωθούν, όπως στερήσαν κάθε ευκαιρία στο θύμα τους. Δεν υπάρχει καμία άλλη τόσο φανερή αδικία και πιο μεγάλη. Δεν θα αφήσουμε τη θεωρητική σκέψη και τις αναλύσεις των λέξεων να μας σβήσουν από τη μνήμη τις πρώτες και πιο απλές σκέψεις. Ούτε θα καταπνίξουμε τη φυσιολογική οργή μας για το δολοφόνο, ενώ αυτή η οργή εκτός από φυσική, είναι δικαιολογημένη και δείχνει καλοσύνη, συμπόνια και αγάπη για τη ζωή. Όποιος δεν αισθάνεται οργή για τους αδίστακτους δολοφόνους, μάλλον δεν αισθάνεται τη θλίψη και την καταστροφή των ανθρώπων που χάνουν έτσι άδικα και προκλητικά τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Στις σπάνιες περιπτώσεις που η δολοφονία έγινε μελετημένα και χωρίς να

έχουμε αρκετά στοιχεία, ούτε την ομολογία του κατηγορούμενου, ας μην επιβάλλεται η θανατική ποινή. Για όλα υπάρχουν λύσεις, όταν έχουμε τη θέληση. Ένα είναι το χειρότερο που μπορεί να σου συμβεί και καμία λύση δεν έχει: Να σου σκοτώσουν το αγαπημένο σου πρόσωπο και μάλιστα έτσι άδικο, αν όχι εσένα τον ίδιο! Δεν είναι όλες οι δολοφονίες το ίδιο αμφίβολες. Μερικές γίνονται φανερά (μπροστά στα μάτια παιδιών, γειτόνων κλπ) και δεν μπορούν ούτε οι δολοφόνοι να διαψεύσουν τις πράξεις τους. Να αθώνεις ένα δολοφόνο είναι το ΙΔΙΟ ΑΔΙΚΟ, ΦΟΒΕΡΟ ΚΑΙ ΧΑΖΟ! Όσοι είναι στη φυλακή δεν εγκληματήσαν μπροστά στα δικά μας μάτια και δεν έχουμε ερευνησει την υπόθεσή τους. Άρα αμφιβάλουμε και τους αφήνουμε ελεύθερους; Δεν γίνονται φανερές δολοφονίες; Όλες αμφίβολες και καλά μελετημένες είναι; Όλες με συμπτώσεις εμπλέκουν ένα αθώο σε δολοφονική ενέργεια; Μερικοί έχουν φανταστεί ότι μπορεί να προβληθεί σκηνοθετημένα μια δολοφονία. Αυτοί εξισώνουν το δυνατό με το πραγματικό, το απίθανο με το πιο πιθανό. Έτσι, το ίδιο μπορούμε να υποθέσουμε, ότι σκηνοθετημένα οι δολοφόνοι εμφανίζονται για σωτήρες!

Θάνατος στους αδίστακτους δολοφόνους, σημαίνει ΟΧΙ ΤΕΤΟΙΑ ΠΟΙΝΗ Ή ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ σε κανέναν άλλο, για κανέναν άλλο λόγο. Ακόμα και με τη μαθηματική λογική, η θανατική ποινή αναλογεί μόνο στους αδίστακτους δολοφόνους, που βρήκαν αδύναμο το θύμα τους και χωρίς κάποια πρόκληση το σκότωσαν, για να κλέψουν ή για κάποιο άλλο σχέδιό τους. Ο αδίστακτος δολοφόνος παραμένει τέτοιος, ανεξάρτητα από ιδεολογία. Αν υπάρχει κάποιος άνθρωπος που πρέπει να καταδικαστεί σε θάνατο, ο μοναδικός λόγος που μπορεί να δικαιολογήσει αυτή την καταδίκη είναι ότι αυτός σκότωσε με δόλο. Ενώ δεν γνώριζε καν το θύμα του ή δεν είχε δεχτεί επίθεση και έπραξε έτσι για τους δικούς του λόγους. ΟΧΙ ΤΕΤΟΙΑ ΠΟΙΝΗ Ή ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ για κανέναν άλλο λόγο, παρά μόνο για τους αδίστακτους δολοφόνους. Την καλοσύνη και την κατανόησή μας να την εξαντλήσουμε και να τη δείξουμε σε άπειρες περιπτώσεις της καθημερινής ζωής και σε πολλούς που χρειάζονται την υλική ή την ψυχο-πνευματική μας βοήθεια.